

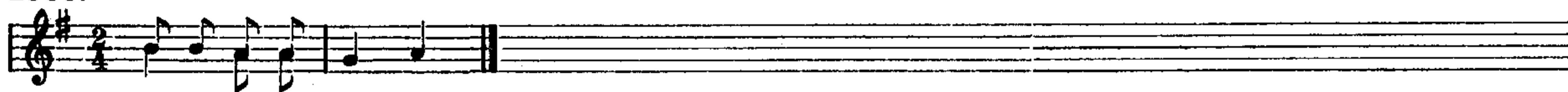
Podme domů ve jménu Ježíše,
 ty jsi obrana naše,
 ty nás chráníš, opatruješ ode všeho zlého,
 této noci náhlé smrti, ďábla šeredného,
 svati Otcové jsou byli na poušti,
 jedli mannu nebeskou,

jedli zemskou i nebeskou, potom zemřeli jsou,
 budiž chvála neskonalá na věky požehnaná,
 skrz Krista za všechno Ti děkujem
 a ve jménu Páně domů půjdem,
 srdce ale před Tvým trůnem
 dáme do zástavy, Bože. Amen.

840. SMRTNÁ NEDĚLE

Po celé Moravě na tu nebo blízkou jinou neděli smrt vynáší se, ač ne všady týmž dokona způsobem. Někde zajisté vynášením smrti se spokojují, ponejvíce ale přinášení léta k obřadu tomu přičiňují, májek či strom z lesa domů donášejíce a po vsi s ním obcházejíce. Marena, mořena, smrt, smrtnica, smrtelnicka, smrták, smrtholka, smrtoch, květnica, a jak jí ještě jinde říkají, bývá došek hůlkou prostrčený a co děva s ústy i rukama přidělanýma vystrojený. Obyčejně smrt tu ze slámy na rahýnku asi loket dlouhém aneb ze dvou holí na způsob kříže svázaných utvořenou obléčejí do šatů bílých dle kroje svého, jak kde který panuje, a ověšují stuhami, škaroupkami z vajec čili výfuky či výdumky, mezi něž kladou kousky sukna červeného, což obojí na niti provlékají. Tolikéž i májek výdumky či šupkami vaječnými všelijak barvenými, také obrázky na nitkách a ratolístkách upevněnými a klebetami či gorály t. j. kousky ze sukna, z dykytu, ze slámy atd. o halouzky motanými ověšují, obzvláště tam, kde toliko jediný máj se nosí, smrtholky pak se zapomnělo. Slova, jež při tom buď recitují, buď zpívají, nejsou všady stejná. O významu toho obnášení viz Grimm Mythol. 2. vyd. 729 n. Podáváme tuto ze všech končin Moravy obyčejné při tom propěvy, jež se opětuji, až se přijde na určité místo.

2300.

Smr - tná ne - dě - la.

Smrtná neděla,
 kams klíče poděla?
 Dala sem je, dala
 svatému Jiří.
 Svatý Jiří vstává,
 zem odemykává,
 aby tráva růstla.¹⁾

Tráva je zelená,
 fijala, růže,
 pomoz nám, Bože.
 Prala plinky u studýnky,
 nohy, ruce myla.
 Čím jich utírala?
 Listečkem, plístečkem,

zlatým papírečkem.
 Vij, matko, věnce
 své Kateřince,
 šak je dosti kvítí,
 až se hora svítí,
 a pod horó kamení,
 až se hora promění.

¹⁾ Svatý Juři kořen buři,
 aby rostla tráva,

všelijaké kvítí
 na věnečky vití.

Tráva bude růsti,
 pšenička metati.

2301.

Smrtná neděla,¹⁾
 kdes tak dlóho byla?
 U studýnky u hlubínky²⁾
 nohy, ruce myla.
 Čím's jich utírala?
 Šátečkem, listečkem,
 červeným kvítečkem.³⁾

A ty, nový léto,
 cos nám doneslo?
 Všeho dobrého,
 kvítí modrého.
 Svatý Jiří jede k nám,
 po věnečku veze nám,
 nám, nám, tém židenském pannám,

ne tém husovském žabám.
 Ty husovský žaby
 pod mostem škrkajó,
 židenský panenky
 vesele zpívajó.

¹⁾ Smrtničko, Lidičko,

těž ruběnky, rubánky, vodánky,
 ludánky a jinak.

³⁾ Zámečkem sem se zamykala,
 listečkem sem se odmykala.

²⁾ Místo slova hlubínky říkají